

[Hagen Hagensen.]

dyrtidsportioner for lønmodtagernes vedkommende ombyttes med skattelettelser i foråret 1977. Det kan ske f. eks. gennem en forhøjelse af lønmodtagerfradraget, når årets indkomst gøres op.

For det fjerde siger vi, at energiafgiften må erstattes af besparelser. Når vi ser på finanslovsforslaget, er råenergiafgiften taget med, skønt ingen egentlig er klar over, om den kommer, men den vil da komme til at belaste vort omkostningsniveau, hvor vi har behov for at gøre lige præcis det omvendte.

Men i øvrigt er der vel det at sige, at hvis den råenergiafgift kommer igennem – det bliver ikke med vor hjælp – er forholdet det, at man allerede har taget den op, som om den skulle være til indtægt i finanslovsforslaget, men man er vistnok, så vidt jeg da har forstået, med den aftale, man er i færd med at indgå med SF fra regeringens side, begyndt allerede at bruge af den, og hvad hjælper det i og for sig så, hvis den ikke skulle være med til at hjælpe på finansloven, finanslovsforslaget som sådant? Men først og fremmest er det afgørende for os, hvad denne afgift angår, at den belaster omkostningsniveauet, og derfor kan vi ikke medvirke til den.

For det femte må vi tilskynde til at vælge udenlandske investeringslån. Det må vi styrke gennem en delvis kurssikring navnlig af de mellemlange udlandslån, og det har vi peget på som noget virkelig godt.

Den sjette ting, vi siger, er, at virksomhedernes lyst og evne til at investere må styrkes gennem en midlertidig nedsættelse af aktieselskabsskatterne for de to kommende år.

For det syvende bør de kommende erhvervsrestriktioner i investeringsskatter – det gælder avancestop, udbyttestop, renteloven og kapitalvindingskatten – snarest gørligt ophæves.

Som et ottende punkt må de midlertidige forbedringer, der er sket i afskrivningsreglerne, gøres stedsevarende. Halvårsreglen, hvor man kan få en lavere afskrivning for anskaffelser også i den sidste del af regnskabsåret, må afskaffes på en sådan måde, at det bliver muligt at foretage ensartet afskrivning, uanset på hvilket tidspunkt i årets løb man har anskaffet godet. Og vi har også peget på, at det ikke er nok med denne underskudsfremførselsregel, vi har. Den må gøres længere i tid, en 5-årig periode, og vi vil også have, at underskuddet skal kunne føres tilbage i en 2-årig periode. Kun derved

kan vi udjævne, hvad erhvervslivet ofte er udsat for af ubehageligheder ved svingende indkomster.

Som det niende nævner vi, at den private opsparing givetvis må forøges, gennem at der gives adgang til nytegning af indekstraktater i det kommende år og gennem forhøjelse af rammen for indbetalte spare- og pensionsløb.

Endelig siger vi, at der skal særlige forholdsregler til for at opmuntre til eksport.

Så kommer vi til noget, der er afgørende væsentligt for os. Virkningen af 16. alm. vurdering må fjernes. Tidligere ordførere har nævnt, hvilke kæmpebeløb der kan komme frem som yderligere beskatningsgrundlag, hvis 16. alm. vurderings tal skal danne udgangspunktet for skatter og andre ydelser. Vi har peget på, at der ikke bør ske nogen forhøjelse af den formueskat, som hviler på en række mennesker, ved at 16. alm. vurderings tal bliver sat op, og hvad der er nok så afgørende, er, at der ikke må ske nogen overvæltning eller afsmitning i form af forhøjede lejer eller lejeværdier. Finanslovsforslaget må renses for de tidsler, der på dette område vist er kommet ind deri; men frøene må ikke kastes ud til kommunerne, kort sagt: boligen må ikke beskattes yderligere.

Vismændenes rapport siger, at der synes at være en ganske lang vej frem til, at vi kan komme til at ligge lunt i svinget, som der jo engang blev sagt at vi gjorde. Underskuddet på statsbudgettet må bringes ned. Vi har ikke råd til at have så stort underskud på de offentlige finanser, som de fremlagte finansplaner vidner om. Det er ikke mine ord, men dr. Erik Hoffmeyers, der yderligere for få dage siden sagde:

»Det er ikke let at påvirke den private opsparing, og man havner derfor uvægerlig i den konklusion, at vi ikke fortsat har råd til at have et så stort opsparingsunderskud i den offentlige sektor.«

Og han pegede videre på, at det samlede opsparingsunderskud i Danmark svarer til vores underskud på betalingsbalancen. Da dette underskud er uholdbart stort, er det uundgåeligt, at der må foretages en reduktion heraf i et hurtigere tempo end det, der fremgår af de nuværende planer. Det kommer også til at få indflydelse på det, som vi vel desværre ikke har set enden på endnu, nemlig gældsoptagelsen i udlandet med de tunge byrder, det lægger også